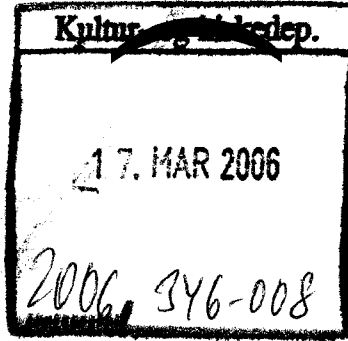

DRAMATIKERFORBUNDET

Oslo, 15. mars 2006

Kultur- og kirkedepartementet
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

HØRINGSSVAR VEDR. EVALUERING AV FILMOMRÅDET - RAMBØLL-RAPPORTEN

Styret i Norske Dramatikers Forbund har behandlet ovennevnte sak i styremøte i dag, og vil i den forbindelse uttale følgende som samtidig er å anse som forbundets høringssvar:

Den overordnede målsettingen for norsk filmpolitikk er "å sikre et godt og mangfoldig audiovisuelt tilbud basert på norsk språk, kultur og samfunnsforhold" (St.prp.nr.1 (2004-2005), avsnitt 2.2). I tilskuddsbrev til Norsk Filmfond for 2005 er denne målsettingen spesifisert i følgende resultatmål:

- Sikre norske audiovisuelle produksjoner av høy kvalitet
- Sikre høy publikumsoppslutning om norske audiovisuelle produksjoner
- Sikre barn og unge tilgang til produksjoner basert på norsk innhold og språk
- Bevare, formidle og profilere norske audiovisuelle produksjoner
- Ivareta idé-, talent- og kompetanseutvikling på området, samt å sikre et profesjonelt og sterkt produksjonsmiljø og kostnadseffektive produksjoner.

I forhold til tilskuddsbrevet for 2002 skiller tilskuddsbrevet for 2005 seg bare ut ved det nye, første punktet om høy kvalitet. Det må derfor være rimelig å anta at bekymringen for filmenes kvalitet har blitt aktualisert av utviklingen etter 2002, da det hovedsakelig ble lagt vekt på å øke antall filmproduksjoner og antall publikumsbesøk.

Denne bekymringen deler Norske Dramatikers Forbund. I løpet av de siste årene har norske filmskaperne i det store og hele lært seg å beherske underholdningsfilmens forskjellige genrer. Det som må bli den neste utfordringen, er å legge til rette for å løfte det jevnt gode håndverket opp på neste nivå, slik at filmskaperne i tillegg til å fortelle en historie på en effektiv måte også i større grad finner et personlig, kunstnerisk uttrykk.

Om kvalitet har Rambøll-rapporten dette å si: "Den kvalitetsmessige dimensjonen i virkemidlene hviler (...) først og fremst på de selektive støtteordningene, det vil i Norge si

støtte etter konsulentvurdering.” (s. 67) Etter en drøfting av konsulentrollen, konkluderer rapporten med at filmkonsulentenes ansvarsområde bør avklares bedre.

Om det som er den sentrale utfordringen for den norske filmen har altså Rambøll-rapporten ikke annet å melde enn at konsulentene må få en stillingsbeskrivelse. Rapporten gir dessuten uttrykk for at konsulentene bør få utvidet sin makt på bekostning av produsentene ved at forhåndsstøtten styrkes på bekostning av etterhåndsstøtten (automatisk billettstøtte, som foreslås kuttet ut), uten at det fremgår klart om dette forventes å gi andre resultater enn at statlige støttemidler utnyttes mer effektivt med hensyn til produksjonsvolum.

Norske Film- og TV-produsenters Forening har sammen med FILM & KINO fått utarbeidet en motrapport, ECON-rapporten. Den støtter ikke uventet produsentenes ønske om å beholde billettstøtten, men sier om mulig enda mindre om det vi oppfatter som det sentrale spørsmålet for videreutviklingen av norsk filmkultur, nemlig hvordan kvaliteten kan økes. Samlet etterlater de to rapportene et inntrykk av at den filmpolitiske diskusjonen er på full fart inn i en blindgate der det eneste spørsmålet er: *Er det Filmfondet eller produsentene som bør bestemme mest om hva slags filmer staten skal bruke penger på?*

Når Rambøll-rapporten taler varmt for å styrke profesjonaliseringen i filmbransjen, overser rapporten fullstendig de som lager filmene, men nevner bare "...formalkompetansen innen forretningsdrift og filmproduksjon, som f. eks. juss og kontraktsforhold, internasjonal finansiering, markedsføring, salg og forhandling blant produsentene." (Anbefaling #1, s. 87)

I den grad de to rapportene berører betingelsene til de som faktisk skal skape filmene, argumenterer rapportene for en svekkelse av deres stilling. For eksempel gjelder dette Norsk Filmutvikling (NFU), som gjennom en årrekke har gitt filmskaperne mulighet til å initiere prosjekter på sine egne premisser. Rambøll-rapporten foreslår å legge NFU under Filmfondet (Anbefaling #6, s. 92), mens ECON-rapporten taktfullt nøyer seg med å foreslå en "samordning" for å effektivisere ressursbruken (s. 79).

Norske Dramatikeres Forbund er klart imot enhver svekkelse av NFU's uavhengighet. Da det forrige gang var på tale å legge NFU under Filmfondet, fremholdt Filmfondets styreleder at det aldri ville komme på tale å øremerke verken kurs- eller manusutviklingsmidlene som ligger i NFU. Dette kan vi ikke tolke på noen annen måte enn at Filmfondet ønsker å stå fritt til å redusere den lille virksomheten som skjer på filmskaperens egne premisser.

Norske Dramatikeres Forbund beklager å måtte fastslå at ingen av de foreliggende rapporter er egnet som et grunnlag for filmpolitiske beslutninger, og anbefaler at mål og midler i filmpolitikken utredes på nytt av en instans med et bredere kulturpolitisk mandat og perspektiv enn både Rambøll og ECON har lagt til grunn.

Selv om Norske Dramatikeres Forbund mener at det sentrale fokus i denne forbindelse må være at filmskaperens posisjon må styrkes, ser vi imidlertid også at andre aktører har legitime behov. Vi ser for oss tre sentrale krav til en velfungerende statlig støtteordning for filmproduksjon:

- Filmproduksjonen må organiseres på en måte som ivaretar filmskaperens kunstneriske integritet og sikrer filmskaperens utvikling gjennom kontinuitet
-

- Filmproduksjonen må organiseres på en måte som ivaretar produsentenes behov for handlingsrom og langsiktig forretningsdrift
- Filmproduksjonen må organiseres på en måte som ivaretar statens behov for å føre kontroll med at tilskuddsmidlene brukes etter forutsetningene.

Etter vår oppfatning har Filmfondet pekt ut en lovende retning for fremtiden ved å legge om produsentstøtten fra generell produsentstøtte til pakkefinansiering ("slate funding"). Vi mener at dette prinsippet peker frem mot en organisasjonsmodell som både fjerner et unødvendig sett beslutningstagere og som generelt ivaretar de hensynene som er nevnt overfor på en ryddigere måte enn dagens ordning, idet dette prinsippet gir en klarere sammenheng mellom beslutningsmyndighet og ansvar.

Med vennlig hilsen
Norske Dramatikeres Forbund

Inger-Margrethe Lunde
Forbundsleder

Tom Løland
Generalsekretær

